

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ І КОРУПЦІЄЮ

РІШЕННЯ

від 6 березня 2013 р., протокол № 3

Про громадську експертну раду при Комітеті

Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією
вирішив:

1. Утворити при Комітеті громадську експертну раду.

Затвердити Положення про громадську експертну раду при Комітеті
(додається).

2. Секретаріату Комітету у місячний строк здійснити заходи щодо
формування персонального складу громадської експертної ради при Комітеті.

3. Визнати таким, що втратило чинність рішення Комітету від
26 грудня 2012 року „Про громадську експертну раду при Комітеті”.

Голова Комітету

В. ЧУМАК

Секретар засідання

Ю. ДЕРЕВ'ЯНКО

ПОЛОЖЕННЯ
про громадську експертну раду
Комітету з питань боротьби
з організованою злочинністю і корупцією

I. Загальні положення

1. Громадська експертна рада Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією (далі – рада) утворюється як громадський консультативний орган з питань організаційно-інформаційного, консультативно-правового та методичного забезпечення роботи Комітету на строк повноважень Верховної Ради України сьомого скликання.

2. У своїй роботі рада керується Конституцією України, законами України, цим Положенням, а також рішеннями Комітету, що стосуються питань компетенції ради.

3. Рада здійснює свою роботу відповідно до віднесених до предмета відання Комітету питань.

4. Рада формується з представників громадянського суспільства — фахівців у галузі права, антикорупційної роботи, дотримання прав і свобод людини і громадянина.

Діяльність членів ради здійснюється на громадських засадах.

II. Завдання ради

5. Основними завданнями ради є:

- підготовка пропозицій щодо плану законопроектної роботи Комітету;
- аналіз практики застосування законодавчих актів з віднесених до предмета відання Комітету питань та підготовка пропозицій щодо удосконалення їх положень;
- проведення громадської експертизи законопроектів, зокрема — антикорупційної;
- експертна оцінка на предмет корупціогенності окремих норм і положень законопроектів, що знаходяться на розгляді в Комітеті;
- інформування членів Комітету про останні досягнення науки і техніки у сферах запобігання і протидії корупції, легалізації (відмиванню) грошей, одержаних злочинним шляхом, боротьби з

організованою злочинністю і тероризмом та пов'язаних з ними перспективами законодавчої діяльності;

- сприяння у підготовці та проведенні Комітетом слухань, засідань „круглих столів”, нарад та інших заходів.

III. Склад, структура і організація діяльності ради

6. Кількісний склад ради становить не більше 30 осіб.

Персональний склад ради складається за пропозиціями членів Комітету і затверджується відповідним рішенням Комітету.

Пропозиції щодо кандидатури в члени ради мають містити відповідні обґрунтування щодо доцільності включення до її складу та персональні дані цієї особи.

Персональний склад ради розміщується на веб-сайті Комітету.

7. За рішенням ради у її складі можуть бути утворені секції, зокрема:

- запобігання і протидії корупції;
- боротьби з організованою злочинністю;
- запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;
- боротьби з тероризмом.

8. Раду очолюють співголови: Голова Комітету та представник громадянського суспільства, який обирається на організаційному засіданні ради шляхом рейтингового голосування.

9. Засідання ради (секції ради) проводяться у міру необхідності, але не менше одного разу на місяць.

10. Питання, що виносяться на обговорення ради (секції ради), визначаються її співголовами.

11. Члени ради заздалегідь (як правило, не менше, ніж за тиждень) сповіщаються (по телефону або за допомогою електронної пошти) про проведення засідання ради (секції ради) і питаннях, що розглядатимуться, а також забезпечуються відповідними матеріалами.

12. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності ради здійснюється секретаріатом Комітету.

Функції відповідального секретаря ради (секції ради) покладаються на працівників секретаріату Комітету.

13. Відповідальний секретар ради (секції ради) забезпечує:

- облік складу ради (секції ради) та участь її членів у засіданнях;

- підготовку до засідання Комітету питань, пов'язаних з персональним складом ради, а також проектів доручень співголів ради щодо доручень раді (секціям ради);
- повідомлення членів ради (секції ради) про чергове засідання;
- підготовку матеріалів до засідання ради (секції ради);
- оформлення протоколів засідань ради (секції ради).

IV. Права та обов'язки членів ради

14. Члени ради мають право:

- надавати голові ради пропозиції щодо планів роботи Комітету;
- при обговоренні на засіданні Комітету законопроектів, розглянутих радою (секцією ради), надавати відповідні пояснення з питань, пов'язаних з проведенням експертизи даного проекту;
- брати участь за дорученням Комітету в якості члена ради у заходах (у т. ч. виїзних), що проводяться комітетами Верховної Ради України, з віднесених до предмета відання Комітету питань;
- ініціювати питання перед співголовами ради щодо необхідності отримання додаткових матеріалів і документів для всебічної та об'єктивної оцінки законопроекту, що розглядається.

15. Члени ради зобов'язані:

- брати участь у засіданнях ради (секції ради), а у випадках відсутності з поважних причин представляти свою думку з обговорюваних питань у письмовій формі;
- здійснювати всебічний, повний, об'єктивний аналіз представленого на експертизу законопроекту і матеріалів до нього, забезпечувати повноту і обґрунтованість висновків;
- забезпечувати на вимогу співголів ради або керівників секцій конфіденційність відомостей, пов'язаних з обговорюваними на засіданнях ради (секції ради) питаннями;
- проводити науково-консультаційну роботу з членами Комітету та їх помічниками з питань, пов'язаних із законотворчою діяльністю;
- отримати письмову згоду Голови Комітету на використання в своїй науково-практичній роботі інформаційно-аналітичних матеріалів, підготовлених ними в рамках діяльності в якості члена ради.

V. Рішення ради (секції ради)

16. Рада (секція ради) за результатами експертизи законопроекту приймає рішення: щодо

- його принципової підтримки;
- недоцільності його підтримки;
- необхідності його доопрацювання з урахуванням висловлених зауважень і пропозицій;
- затвердження проекту експертного висновку стосовно законопроекту.

17. Експертиза законопроекту передбачає його оцінку на предмет:

- відповідності положень законопроекту Конституції України і законам України;
- актуальності законодавчої пропозиції та досвіду врегулювання аналогічних або схожих правовідносин (проблем) в інших державах;
- обґрунтованості подання законодавчої пропозиції у формі закону;
- системності, обґрунтованості і реалізованості конкретних правових рішень (з урахуванням тенденцій і перспектив розвитку відповідної галузі законодавства);
- доцільності та обґрунтованості передбачуваних фінансових витрат на реалізацію положень законопроекту;
- юридичних, соціальних, економічних, корупційних, та інших наслідків прийняття законопроекту;
- відповідності законопроекту вимогам нормопроєктувальної техніки, вимогам використання державної мови і загальноприйнятої термінології;
- відповідності положень законопроекту сучасним досягненням вітчизняної та зарубіжної правової науки та юридичної практики;
- потреби в зміні законодавства України у зв'язку з прийняттям цього законопроекту;
- потреби у прийнятті підзаконних актів для реалізації положень закону;
- наявності інших варіантів правового врегулювання даних правовідносин.

18. Рішення ради (секції ради) приймається більшістю голосів її членів і підписується відповідно співголовами ради або керівником секції ради.

19. Рішення ради (секції ради), пов'язані з експертизою законопроекту, включаються в пакет документів щодо законопроекту при його розгляді на засіданні Комітету і розглядаються при підготовці проекту рішення Комітету по відповідному законопроекту.

Рішення ради (секції ради) з питань, не пов'язаних з експертизою законопроекту, доводяться до відома членів Комітету на його засіданні Головою Комітету з включенням до протоколу засідання Комітету.

* * *